

خبر
ریزپلاستیک‌ها؛ مهمانان پنهان و خطرناک بدن انسان
یک متخصص گوارش گفت: ذرات ریزی که از تجزیه پلاستیک‌ها، استفاده روزمره از ظروف و البسه مصنوعی به بدن راه می‌یابند، به‌تدریج در کبد، کلیه و سیستم عصبی تجمع پیدا کرد و عامل ضعف ایمنی می‌شوند. به گزارش مهر، ایرج خسرو نیا متخصص گوارش گفت: ریزپلاستیک‌ها ذراتی هستند با اندازه‌ای کمتر از پنج میلی‌متر که در آب، خاک، هوا و اقیانوس‌ها وجود دارند. بررسی‌های بین‌المللی نشان داده سالانه حدود ۵۰ هزار ذره پلاستیکی به بدن هر انسان وارد می‌شود؛ موادی که ممکن است از مسیرهای گوناگون در بدن تجمع‌یافته و موجب اختلال کاراندام‌های حیاتی شوند. این متخصص توضیح داد: منبع اصلی ورود این ذرات، محیط و ابزارهای روزمره است. از تخته‌های پلاستیکی آشپزخانه‌ای که هنگام خرد کردن غذا ذراتی می‌ریزند، تا ظروف پلاستیکی یا لیوان‌های به‌اصطلاح «کاغذی» که لایه‌ای از پلیمر درون خود دارند، همگی راه ورود میکروپلاستیک‌ها به بدن هستند. حتی برخی لوازم آرایشی مانند پودرها، کرم‌ها و لاک‌های ناخن حاوی ذرات پلاستیکی‌اند که از طریق پوست جذب یا در هوا پخش شده و وارد بدن می‌شوند. در بخش دیگری از برنامه، خسرو نیا با اشاره به منشأ زیست‌محیطی این مواد اظهار داشت: کیسه‌های نایلونی‌ای که رها می‌کنیم، در اثر نور خورشید خرد و پودر شده و به‌صورت ذرات معلق وارد خاک و هوا می‌شوند. با وزش باد یا بارش، این ذرات به منابع آب، رودخانه‌ها و نهایتاً اقیانوس‌ها می‌رسند و گوشت ماهی یا میگوی آلوده به سفره‌های غذایی انسان راه می‌یابد. وی تأکید کرد: تجمع ریزپلاستیک‌ها در بدن صرفاً به سیستم گوارش محدود نیست. این مواد در کبد و کلیه‌ها انباشته می‌شوند، عملکرد سوزدایی کبد را مختل می‌کنند، می‌توانند عامل بالا رفتن اوره و کراتینین و بروز نارسایی‌های کلیوی باشند، و حتی در سلول‌های عصبی نیز تجمع می‌یابند که در بلندمدت زمینه‌ساز ضعف سیستم ایمنی، خارش‌های پوستی بدون علت مشخص، و اختلالات خود ایمنی خواهد بود. خسرو نیا اذعان کرد: متأسفانه در آزمایش‌های معمولی مانند خون یا ادرار، این مواد دیده نمی‌شوند و فقط در نمونه‌برداری‌های بافتی (بیوپسی) از اندام‌هایی مانند کبد یا کلیه ممکن است آثار آن‌ها شناسایی شود. بااین‌حال، در بیشتر پاتولوژی‌ها تمرکز بر ویروس‌ها و باکتری‌هاست و کمتر به وجود پلاستیک توجه می‌شود. وی یکی از خطرناک‌ترین ویژگی‌های این آلودگی نوظهور را تجمع خاموش آن دانست: ریزپلاستیک‌ها ممکن است هیچ علامتی ایجاد نکنند، مگر زمانی که سلول‌ها را کار می‌افتند. فرد ممکن است دچار زردی، هپاتیت یا ضعف عمومی شود بی‌آنکه علت مشخصی برای بیماری یافت شود؛ درحالی‌که دلیل واقعی، اختلال عملکرد سلولی ناشی از پلاستیک‌های تجمع‌یافته است. خسرو نیا تصریح کرد: ذرات حاصل از ساییدگی لاستیک خودروها و ترمزها خود نوعی میکرو پلاستیک‌اند که در هوای کلان‌شهرها به‌وفور وجود دارند. همین ذرات می‌توانند از راه تنفس وارد دستگاه ریوی شده و منشأ آسم، خس‌خس سینه و ضعف بدن شوند. وی هشدار داد: ورزش در هوای آلوده باعث افزایش تعداد تنفس می‌شود، در نتیجه هوای آلوده‌تری استنشاق می‌کنیم و ذرات بیشتری وارد بدن می‌شود؛ بنابراین فعالیت بدنی شدید در کنار بزرگراه‌ها یا اطراف کارخانه‌های پلاستیک‌سازی به‌هیچ‌عنوان توصیه نمی‌شود. این پزشک متخصص تأکید کرد: مسئله ریزپلاستیک‌ها تنها با تغییر عادات فردی حل نمی‌شود و نیازمند مشارکت، فرهنگ‌سازی و اقدام هماهنگ جهانی است. عمر پلاستیک‌ها صدها سال است؛ ممکن است کیسه‌ای که ما امروز در بیابان رها می‌کنیم، نسل آینده را بیمار کند. باید دولت‌ها و شهرداری‌ها برای جمع‌آوری، دفن یا ذوب ایمن این زباله‌ها برنامه‌ریزی کنند و شهروندان هم در استفاده از محصولات یک‌بار مصرف بازنگری کنند. خسرو نیا در مصاحبه با رادیو گفتگو خاطر نشان کرد: تا حد امکان از ظروف شیشه‌ای یا فلزی به‌جای پلاستیک استفاده شود، بطری‌های آب پلاستیکی بیشتر از یک‌بار مورد استفاده قرار نگیرند، و برای خرید روزانه به‌جای کیسه‌های نایلونی از کیسه‌های پارچه‌ای بهره برده شود.

اگر قرار باشد یک خانواده ۴ نفره به تنهایی شب پلدا را جشن بگیرند هزینه‌ای نزدیک به ۵ میلیون تومان باید بپردازند. این مبلغ را اگر با حقوق کارگری مقایسه کنیم تقریباً یک سوم دریافتی هر کارگر است. شب پلدا در حافظه تاریخی و فرهنگی ایران همواره نماد گرما، همدلی و دورهمی بوده است؛ شبی که انار و هندوانه و آجیل، بهانه‌ای برای کنار هم نشستن خانواده‌ها می‌شد. اما این آیین کهن، برای بخش بزرگی از جامعه کارگری، سال‌هاست رنگ و بوی گذشته را از دست داده است.

به گزارش تجارت‌نیوز، جهش قیمت میوه، خشکبار و اقلام خوراکی، سفره پلدای بسیاری از کارگران را به فهرستی از «حسرت‌ها» تبدیل کرده است؛ سفره‌ای که پیش از آنکه با انار و هندوانه پر شود، زیر بار اجاره‌خانه، بدهی و هزینه‌های روزمره خالی مانده است. در شرایطی که دستمزد‌ها فاصله‌های عمیق با هزینه‌های واقعی زندگی دارد، شب پلدا برای بسیاری از خانواده‌ها نه جشن که یادآور شکاف عمیق میان درآمد و معیشت است؛ شکافی که هر سال عمیق‌تر می‌شود و آیین‌های جمعی را به کالایی لوکس بدل کرده است.

دستمزدهایی که به پلدا نمی‌رسند

حداقل دستمزد کارگران، حتی بر اساس آمارهای رسمی، فاصله معناداری با هزینه‌های واقعی زندگی دارد. در چنین شرایطی، طبیعی است که هزینه‌های فرهنگی و آیینی، نخستین بخش‌هایی باشند که از سبد خانوار حذف می‌شوند. یک کارگر زمانی که برای تأمین اجاره خانه، خوراک روزمره، هزینه حمل‌ونقل و درمان با مشکل مواجه است، چگونه می‌تواند به شب پلدا به‌عنوان یک اولویت نگاه کند؟ بسیاری از کارگران می‌گویند که این شب را «مثل شب‌های دیگر» می‌گذرانند؛ بدون میوه، بدون آجیل و گاه حتی بدون دورهمی، چرا که اضافه‌کاری دارند یا شیفت شب هستند. پلدا برای آن‌ها نه شب قسه و شعر، بلکه شب خستگی و حساب‌وکتاب است.

پلدا در سال‌های اخیر به نماد تبعیض طبقاتی تبدیل شده است

عطا پرزرگ، فعال کارگری در این باره به تجارت‌نیوز می‌گوید: پلدا در سال‌های اخیر به نماد تبعیض طبقاتی تبدیل شده است. برای بخشی از جامعه، این شب پر از عکس‌های رنگارنگ در شبکه‌های اجتماعی است و برای بخش دیگر، پر از شرمندگی در برابر فرزندان. وقتی دستمزد یک کارگر حتی کفاف نیازهای اولیه را نمی‌دهد، صحبت از آیین و سنت بیشتر شبیه شوخی تلخ است.

او ادامه می‌دهد: ما با پدیده‌ای به نام فقر آیینی مواجه شده‌ایم؛ یعنی خانواده‌هایی که نه از سر بی‌علاقگی، بلکه از سر ناتوانی اقتصادی، از مناسبت‌های فرهنگی حذف می‌شوند. این حذف، فقط حذف یک شب نیست؛ حذف احساس تعلق به جامعه است.

این فعال کارگری در بخش دیگری از سخنان خود اظهار می‌دارد: بسیاری از کارگران حتی توان خرید یک هندوانه یا مقدار کمی آجیل را ندارند و ترجیح می‌دهند هزینه محدود خود را صرف نیازهای ضروری‌تری کنند. او تأکید می‌کند که سیاست‌گذاران نباید از کنار این مسئله به‌سادگی عبور کنند، چرا که

تهران در رتبه هشتم ۱۰ شهر اول آلوده

یلدا پشت تقاطع دستمزد و تورم

حذف تدریجی آیین‌ها؛ زنگ خطر اجتماعی

گروه جامعه - پلدا در سال‌های اخیر به نماد تبعیض طبقاتی تبدیل شده است. برای بخشی از جامعه، این شب پر از عکس‌های رنگارنگ در شبکه‌های اجتماعی است و برای بخش دیگر، پر از شرمندگی در برابر فرزندان.

کارشناسان

اجتماعی بر

این باورند

که ناتوانی در

برگزاری یلدا،

فقط یک مسئله

اقتصادی

نیست؛بلکه

فشاری روانی

و عاطفی بر

خانواده‌ها.

به‌ویژه کودکان،

وارد می‌کند

مردم از ساده‌ترین شکل شادی‌های جمعی محروم می‌شوند، جامعه به‌تدریج وارد مرحله‌ای از فقر عاطفی و فرسودگی اجتماعی می‌شود؛ وضعیتی که در آن امید، همبستگی و تاب‌آوری کاهش می‌یابد. **دورهمی‌های ساده خانوادگی؛ سوپاپ اطمینان روانی برای جامعه**

او می‌افزاید: جشن‌ها و مناسبت‌هایی مانند شب یلدا، نوروز یا حتی دورهمی‌های ساده خانوادگی، کارکردی فراتر از سرگرمی دارند و نقش «سوپاپ اطمینان» روانی را برای جامعه ایفا می‌کنند. حذف یا کم‌رنگ‌شدن این آیین‌ها، به‌ویژه در طبقات فرودست، باعث می‌شود فشارهای اقتصادی و روانی بدون هیچ فرصتی برای تخلیه، در زندگی روزمره انباشته شود؛ انباشت فشاری که می‌تواند به افزایش پرخاشگری، ناامیدی و بی‌ثباتی اجتماعی منجر شود.

این جامعه‌شناس با اشاره به مقایسه‌های اجتماعی می‌گوید: وقتی افراد، به‌خصوص کودکان و نوجوانان، در فضای عمومی و شبکه‌های اجتماعی شاهد برگزاری جشن‌های پرهزینه دیگران هستند، اما خانواده آنها توان برگزاری حتی یک مراسم ساده را ندارند، احساس محرومیت نسبی تشدید می‌شود. این احساس، به‌مرور می‌تواند اعتمادبه‌نفس فردی و حس تعلق اجتماعی را تضعیف کرده و شکاف طبقاتی را نه‌فقط در اقتصاد، بلکه در تجربه زیسته مردم عمیق‌تر کند.

داده‌های به‌روزرشده در سایت رسمی (IQAIR) نشان می‌هد «لاهور» در پاکستان با شاخص کیفیت هوای ۴۴۵ و قرار گرفتن در وضعیت خطرناک، رتبه اول ۱۰ شهر آلوده جهان را دارد. به گزارش ایسنا، بر اساس داده‌های به‌روز شده در «پایگاه بین‌المللی سنجش و رتبه‌بندی کیفیت شهرهای جهان» (IQAIR) امروز و تا زمان انتشار این خبر، لاهور با شاخص ۴۴۵ به عنوان آلوده‌ترین شهر جهان شناسایی شده است. پس از آن نیز شهر قاهره در مصر با شاخص ۴۳۷ در جایگاه دوم رتبه‌بندی جهانی کیفیت هوا قرار گرفت.

بنابر اعلام پایگاه اطلاع‌رسانی IQAIR، تا مدت زمان گزارش‌شده ۱۰ شهر آلوده جهان عبارتند از:

لاهور (پاکستان)، قاهره (مصره)، دهلی (هند)، داکا (بنگلادش)، بغداد (عراق)، کلکته (هند)، کراچی (پاکستان)، تهران (ایران)، دوحه (قطر) و شهر کویت (کویت).

همچنین از این ۱۰ شهر ذکر شده، لاهور، قاهره و دهلی در وضعیت خطرناک، داکا در وضعیت بسیار ناسالم و بقیه شهرها نیز در وضعیت ناسالم قرار دارند.

رئیس شورای شهر تهران عنوان کرد طرح انتخاب شهر دار متناسب با رشته مر تبط تصویب نشده

رئیس شورای شهر تهران گفت: در خصوص طرح جدید مبنی بر انتخاب شهردار متناسب با رشته مرتبط گفت: فعلا در این دوره هستیم و این اقدام در این دوره تاثیر ندارد؛ هنوز هیات دولت مصوبه را نیاورده که تصویب کند. این تصمیم درمورد شهرداران آینده است که برای آن تصمیم گیری می‌کنند. به گزارش ایسنا، مهدی چمران در حاشیه جلسه روز سه‌شنبه شورای شهر تهران با اشاره به دستورات جلسه، اظهار کرد: گزارش حسابرِس رسمی شورا در خصوص حسابرسی (سازمان مدیریت پسماند شهرداری تهران برای سال مالی ۱۴۰۳) و «پنجاه و پنجمین صورتجلسه کمیسیون نامگذاری و تغییر نام اماکن و معابر عمومی شهر تهران» در جلسه امروز مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

وی با اشاره به آخرین وضعیت حریم شهر تهران، گفت: با استانداری و وزیر راه جلساتی داشتیم و در این جلسات توضیح داده شد حریم نباید از بین برود و منتظر هستیم شهرداری طرح حریم را آماده کند و گویا آماده شده و باید به شورای شهر ارائه دهند. بعد از تصویب باید برای شورای عالی شهرسازی و معماری بفرستیم و امیدواریم تحولی در این زمینه رخ دهد؛ این کار نو است و همه شهرها می‌توانند در حریم مشارکت داشته باشند. شهرداران مناطق می‌توانند بر حریم نظارت داشته باشند.

چمران با اشاره به تناقض در احکام کمیسیون ماده ۱۰۰ افزود: آمارها تناقض دارد؛ ماده ۱۰۰ زیرنظر شورا نیست و نهاد شکوه قضایی است و یک نفر از قضات، یک عضو از شورا و یک نفر از وزارت کشور در آنجا حضور دارد. تصمیمات به شورای شهر ربطی ندارد؛ اما به هر حال احکامی وجود دارد که سال‌ها اجرا نشده است. ۱۰ هزار حکم در این کمیسیون باقی مانده است. باید فکری در این خصوص شود. من در گذشته در شورای عالی استان‌ها روی طرحی درباره کمیسیون ماده ۱۰۰ کار کردم که می‌توان آن را در شورای عالی استانها دوباره به جریان انداخت. فقط دیوان عدالت اداری می‌تواند احکام را نقض کند و همه فورا به سرعت به سراغ دیوان عدالت اداری می‌روند که کار طول می‌کشد.

وی در خصوص طرح جدید مبنی بر انتخاب شهردار متناسب با رشته مرتبط گفت: فعلا در این دوره هستیم و این اقدام در این دوره تاثیر ندارد؛ هنوز هیات دولت مصوبه را نیاورده که تصویب کند. این تصمیم درمورد شهرداران آینده است که برای آن تصمیم گیری می‌کنند. رئیس شورای شهر تهران در ادامه در ابتدای جلسه شورای شهر با اشاره به وضعیت ناوگان شهر تهران گفت: هنوز منتظریم تا واگن‌های جدید برسد؛ دیروز این صحبت مطرح شد که ۲ هزار واگن به کشور می‌آید اما باید ببینیم این کار انجام می‌شود یا خیر؟ به هر حال ناوگان ما فرسوده است و عمرشان گذشته است؛ ان‌شاءالله بتوانیم نوسازی کنیم.

بازگشت «متساوی‌الساقین» به صحنه

اجرای دوباره نمایشی موفق در یاسوج

مریم قربانی، خبرنگار یاسوج- نمایش «متساوی‌الساقین»؛ اثری تحسین‌شده از تئاتر استان کهگیلویه و بویراحمد، پس از حضوری موفق در جشنواره‌ی استانی و کسب چند عنوان برتر، بار دیگر در یاسوج روی صحنه می‌رود.

دور دوم اجرای نمایش «متساوی‌الساقین» به نویسندگی عمادالدین رجبلو و کارگردانی وحید محمدخانی، از کُششبنه ۳۰ آذرماه تا شنبه ۶ دی‌ماه ۱۴۰۴ در شهر یاسوج آغاز می‌شود.

این نمایش که تهیه‌کنندگی آن از آموزشگاه آزاد کشاورز بر عهده دارد، در دور دوم اجرای‌اش خود هر روز ساعت ۱۸ (عصر) در پلاتو پناهی، واقع در اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کهگیلویه و بویراحمد، میزبان علاقه‌مندان هنرهای نمایشی خواهد بود.

نمایش «متساوی‌الساقین» پیش از این در سی‌وهفتمین جشنواره‌ی تئاتر استان کهگیلویه و بویراحمد به اجرا درآمد و با استقبال هیئت داوران، موفق به کسب چند رتبه‌ی برتر در بخش‌های بازیگری، نمایشنامه و طراحی پوستر و بروشور شد؛ افتخاری که این اثر را به یکی از نمایش‌های شاخص تئاتر استان تبدیل کرده است.

این نمایش با نگاهی اجتماعی، به بازنمایی بخشی از معضلات روز جامعه می‌پردازد و تمرکز ویژه‌ای بر مشکلات و چالش‌های نسل جوان و نوجوان دارد؛ مسائلی که به‌ویژه از منظر دختران، با حساسیت و رویکردی تأمل‌برانگیز در سبتر روایت اثر مورد بررسی قرار می‌گیرد.

در این اثر نمایشی، سیمین غلامی، مریم شروانی، دینا یوسفی، ایلدخت منصوری، محدثه شریف‌پور، ترانه (زهر) رضایی، یاسمن عزیزی و مهسا

رشیدی جهان‌آباد به ایفای نقش پرداخته‌اند.

طراحی صحنه و نور بر عهده وحید محمدخانی و طراحی لباس توسط اسما

مؤمنی انجام شده است. جواد خواجهویی طراحی پوستر و بروشور این اثر

را بر عهده داشته و فاطمه رشیدی جهان‌آباد به عنوان مدیر رسانه با گروه

همکاری می‌کند.

شعر این نمایش را رحمت‌الله رسولی مقدم سروده و آهنگسازی و خوانندگی آن را مهدی کریمی بر عهده دارد.

آموزشگاه آزاد کشاورز با همکاری نوسه هنرهای نمایشی استان کهگیلویه و بویراحمد

همچنین سعید صداقت، محمد آصفی، جاوید صفری، علی دستیاران، سمیه غلامی و مهدیس طی‌موری به همراه دیگر عوامل، در اجرای این اثر نمایشی مشارکت داشته‌اند.